
ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

УДК 007:001:070

DOI 10.32840/cru2219-8741/2025.2(62).1

О. В. Богуславський

доктор наук із соціальних комунікацій, професор
професор кафедри журналістики, реклами та PR
e-mail: bohuslavskyj@ukr.net, ORCID: 0000-0002-2653-5228
Житомирський державний університет імені Івана Франка
вул. Велика Бердичівська, 40, м. Житомир, Україна, 10002

ІНФОРМАЦІЙНО-ВИДАВНИЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ) В США ПЕРЕД ДРУГОЮ СВІТОВОЮ ВІЙНОЮ

Мета дослідження полягає в з'ясуванні, систематизації та уведенні до наукового обігу фактологічного матеріалу щодо інформаційно-видавничої діяльності ОДВУ в США перед Другою світовою війною, її впливу на суспільні процеси в середовищі української еміграції в Північній Америці.

Методологічною основою статті є принципи історизму, комплексності, об'єктивності, достовірності. У розв'язанні дослідницьких завдань використано порівняльний, описовий, аналітичний, проблемно-хронологічний методи та аналіз.

Результати. У статті представлено причини заснування ОДВУ, її становлення, розбудови та функціонування інформаційно-видавничої діяльності. З'ясовано суспільно-політичні й ідеологічні умови та завдання інформаційно-видавничої діяльності ОДВУ. Обґрунтовано основні напрямки інформаційно-видавничої діяльності ОДВУ на всіх етапах його діяльності в межах досліджуваного періоду. Окреслено передумови становлення ОДВУ.

Наукова новизна полягає у відтворенні інформаційно-видавничої діяльності ОДВУ у міжвоєнний період у США, проаналізовано структуру та ідеологічно-тематичну складову публікацій видань ОДВУ. Уведено в обіг джерела, які ще не були предметом наукового аналізу, уточнено деякі дати.

Практичне значення. Результати дослідження можуть бути використані в процесі вивчення курсів «Історія української журналістики» та «Історія видавничої справи» спеціальності «Журналістика».

Ключові слова: «The Trident», «Ukrainian Life», видавництво, «Вістник ОДВУ», журнал, консолідація, націоналізм, Організація державного відродження України (ОДВУ), Організація українських націоналістів, Українська військова організація, часопис.

I. Вступ

Більшість досліджень сьогодні присвячена лише діяльності Української військової організації (УВО) та Організації українських націоналістів (ОУН), не беручи до уваги т. зв. «братні», структурні, організації, внесок яких як у підвищення свідомості, так і загалом в українську справу є недооціненим. Головною проблемою таких досліджень є брак доступу до документів і періодики того періоду в Україні, тому чи не головним джерелом є спогади учасника тих подій Є. Скоцка (1907–1996) [5].

Втрата державності після Визвольних Змагань 1917–1920 рр. призвела до окупації України Росією, Польщею, Чехословаччиною, Угорщиною та Румунією. Колишні українські військові, шукаючи шляхів до звільнення українських земель, заснували 1920 р. Українську військову організацію, діяльність якої показала необхідність консолідації всіх радикальних визвольних рухів для подальшої боротьби за визволення України. Скликаний 28 січня 1929 р. у Відні Конгрес заснував Організацію українських націоналістів під проводом Є. Коновальця. Для успішної діяльності ОУН необхідно було створити інформаційну та фінансову базу. Таку базу вирішено було створити в Сполучених Штатах Америки та Канаді.

Після віденського Конгресу Є. Коновалець прибув до США, щоб створити організацію прихильників ОУН. Саме ця подія дала поштовх для створення гуртків і груп допомоги ОУН в Америці та їх подальшої консолідації в одну потужну організацію.

II. Постановка завдання та методи дослідження

Мета дослідження полягає в з'ясуванні, систематизації та уведенні до наукового обігу фактологічного матеріалу щодо інформаційно-видавничої діяльності ОДВУ в США перед Другою світовою війною, її впливу на суспільні процеси в середовищі української еміграції в Північній Америці.

Методологічною основою статті є принципи історизму, комплексності, об'єктивності, достовірності. У розв'язанні дослідницьких завдань використано порівняльний, описовий, аналітичний, проблемно-хронологічний методи та аналіз.

III. Результати

Організація державного відродження України (ОДВУ) (Organization for the Rebirth of Ukraine – ODFU) була заснована в США, у Нью-Йорку, на першому з'їзді 26–27 червня 1931 р. Власне, це був перший об'єднавчий з'їзд організацій – прихильників українського націоналізму в Америці. Головним організатором і натхненником цього з'їзду був О. Сенік-Грибівський (1891–1941), який і запропонував ідею об'єднання ідеологічно споріднених організацій для більш ефективної діяльності, спрямованої на підтримку боротьби в Україні. Саме за його безпосереднього сприяння було засновано перші 35 відділів по містах США [2, с. 707].

На з'їзді було прийнято тимчасовий проект статуту організації й обрано керівний орган – Центральну управу. До складу першої Центральної управи ОДВУ увійшли: «проф. Григорій Герман – голова, адвокат Василь Онишків – заступник голови, Євген Скоцко – секретар, Андрій Дубас – фінансовий секретар, адвокат Теодор Свистун – організаційний референт, Василь Дроботій – скарбник. Контрольна Комісія: Михайло Каришин, Данило Бурдиг'а, і Василь Калина» [5, с. 25].

Організація задумувалася як споріднена до ОУН і її завданням було: «вести і поглиблювати пропаганду української справи серед чужинців; вести серед українців в Сполучених Державах пропаганду визвольної боротьби за українську державну незалежність; ознайомлювати якнайширші кола українського громадянства зі сучасним станом на Українських Землях та поширювати і закріплювати ту думку, що тільки шляхом збройної боротьби можна буде здобути Самостійну Соборну Українську Державу; інформувати українців в Сполучених Державах про революційно-визвольну боротьбу і з'єднувати нових прихильників для неї; організувати матеріальну допомогу для революційно-визвольної боротьби; поширювати літературу, зв'язану з революційно-визвольною боротьбою; вдержувати тісний зв'язок з революційною організацією в краю для розбудови систематичної й успішної співпраці між нею та українським громадянством в Сполучених Державах» [5, с. 28–29].

Виходячи із цитованого, можна зробити висновок, що головним завданням організації була матеріальна підтримка діяльності ОУН на українських землях, а вся пропагандистсько-інформаційна складова діяльності ОДВУ була спрямована, не в останню чергу, на залучення нових членів для збільшення цієї підтримки, адже «Велика депресія», яка охопила США наприкінці 20-х рр. XX ст., внесла свої корективи в ці плани. Треба розуміти, що зовсім небагато українців-емігрантів могли дозволити собі постійну фінансову підтримку, а тому стратегія на збільшення членства організації була виправдана.

1940 р. було прийнято основний «Статут і Правильник Організації Державного Відродження України, Українського Золотого Хреста ОДВУ й Молоді ОДВУ», який підтвердив лояльність організації до Сполучених Штатів як країни, яка дала можливості для життя та збереження національної ідентичності новим американцям українського походження, а головним у своїй діяльності залишалось питання згуртованості української громади навколо національних ідеалів і цілей, допомоги Україні.

Залишаючись позапартійною та надкласовою, ОДВУ декларувала себе як організацію, що стоїть на засадах християнської етики й моралі, і мала такі стратегічні завдання: «виховувати американських українців на добрих горожан Злучених Держав Америки й в тій цілі школити їх у всіх громадських чеснотах та знанні американської історії, літератури, культури, конституції й американської системи правління; розвивати почуття громадської відповідальності, освідомляти своїх членів і широкий загаль; виховувати духово й фізично українську молодь при допомозі виховних і спортивних; організувати українське жіноцтво; інформувати чужинців про українські справи при допомозі літератури та різних підприємств; ознайомлювати якнайширші кола українського громадянства зі сучасним станом на українських землях та поширювати й закріплювати ту думку, що тільки шляхом боротьби можна буде здобути соборну українську державу; інформувати українців у Злучених Державах Америки про визвольну боротьбу українського народу й з'єднувати для неї нових прихильників; організувати матеріальну допомогу для визвольної боротьби; плекати духа єдності серед українців через усвідомлення спільноти інтересів цілої нації; вдержувати зв'язок з братніми українськими організаціями в інших державах та в краю для розбудови систематичної й успішної співпраці між нею та українським громадянством в Злучених Державах Америки; причинюватися до успіху визвольних змагань української нації на корінних землях для досягнення української, незалежної, соборної держави й охорони її незалежності та загального розвитку» [6, с. 6–7].

Від самого початку існування організації керівництво Центральної управи ОДВУ розуміло потребу заснування власного періодичного видання, яке б стало, як мінімум, інформаційним координатором і модератором діяльності відділів по всій території США; а також джерелом ідеологічного «підживлення» своїх членів та потенційних прихильників. Виходячи із цього, на Другому з'їзді було вирішено заснувати власний друкований орган.

Незважаючи на брак коштів і відсутність сталої редакції (першим видавцем і редактором був Є. Скоцко), у жовтні 1932 р. Нью-Йорку вийшов перший випуск місячника «Вістник ОДВУ». За спогадами Є. Скоцка, перше число вийшло накладом 600 прим. і мало всього 8 стор. друку. Увесь наклад був безоплатно поширений серед членства в різних містах США [5, с. 38].

Другий випуск, за листопад 1932 р., вийшов уже обсягом 18 стор. У ньому знаходимо редакційний допис: «Віriamo, що місячник цей доконає призначеного завдання та згодом станеться гордістю організації. Початки завсіди трудні, нема однак сумніву, що оцей місячник розростеться до розмірів поважного провідного органу... Тепер він виходить в числі 500 примірників і є призначений для членів ОДВУ, як місячний бюлетин організації» [7, с. 14–15].

Два перших випуски були результатом одноосібної редакторської роботи Є. Скоцка – друковані на друкарські машинці, розмножені на мімеографі й розіслані поштою отримувачам.

Починаючи з третього числа, за грудень 1932 р., журнал виходить офсетним друком, обсягом від 16 до 34 стор. у різні місяці. Друкарські послуги надало видавництво «Свобода» Українського народного союзу в Джерсі Сіті. У редакційній статті читаємо: «Оце ми сьогодні маємо до диспозиції місячний журнал «Вістник О.Д.В.У.», який має сповняти функцію внутрішнього консолідування нашої організації та освідомлювання нашого громадянства в ідеології українського націоналізму. Можемо глядіти в майбутнє оцего нашого журналу з вірою, що висловлена вже попередньо надія, заповідаючи його розріст до розмірів поважного, сильного органу, сповниться, так як сповнилася наша колишня віра в розвиток самої ОДВУ» [4, с. 2].

Як і в інших прикладах видавництва періодичної преси в еміграції, основною проблемою був брак коштів, тож, для того, аби вийшло чергове число «Вістника», редактор звертався до представників українського бізнесу, в основному в Нью-Йорку, розміщуючи певну кількість платних оголошень, аби покрити кошти друку і паперу.

Більшість публікацій становили ідеологічні статті, інформації про антиукраїнську діяльність лівих політичних груп в Америці, внутрішньоукраїнська міжпартійна полеміка, дописи з інформаціями з відділів з багатьох штатів, інформації про події в Україні та боротьбу ОУН на західноукраїнських землях проти польської влади, патріотичні поезії тощо. Окремо стояв розділ, присвячений збору пожертв – чи не головного завдання існування ОДВУ. Авторами публікацій у «Вістнику» були Ю. Артюшенко, І. Ворона, Д. Галичин, А. Гладун, о. І. Гундяк, Д. Донцов, П. Заворицький, С. Куропась, Є. Ляхович, М.М., Р. Рошко, Т. Свистун, Г. Скегар, Є. Скоцко, М. Сціборський, В. Треблук, І. Шелестинський, Т. Юрченко та ін.

Восени 1934 р., в ч. 23–25, було оголошено про те, що журнал планується видавати як двотижневик. Цим редакція сподівалася збільшити кількість передплатників та покращити якість інформування про події як в Америці, Європі, так і Україні. Але головною причиною стало те, що «...заміна Вістника О.Д.В.У. на дво-тижневик є конечна ще й на це, щоб ми могли виконати наше пробойове завдання, до якого ми тепер забрались, а саме – збірки 40-тисячного Бойового Фонду» [8, с. 5].

Починаючи від весни 1935 р., «Вісник ОДВУ» не довгий час виходив як двотижневик, а після того, як Є. Скоцко передав керівництво редакцією Т. Свистуніві (1900-?), журнал став тижневиком. Цього ж 1935 р. журнал змінив назву на «Націоналіст» (1935–1939), який виходив як «орган українського організованого націоналізму в Америці» спочатку як двотижневик, а від 1939 р. як тижневик. Журнал виходив у двох секціях – українською й англійською мовами.

Незабаром редакцію очолив В. Душник (1908–1985), який став редактором усіх видань ОДВУ, аж до 1942 р., коли його було мобілізовано до війська.

1939 р. журнал змінив назву на «Україна», під якою проіснував до 1942 р. Це був чітко структурований журнал з блоками патріотичних ідеологічних та історичних матеріалів, інформацій з України, жіночою сторінкою Українського Золотого Хреста (УЗХ) та матеріалами про роботу відділів організації.

Кожен випуск «Вістника ОДВУ», «Націоналіста» і «України» містив «фінансові звіти» про проведене збірки коштів на потреби боротьби в Україні. Видання ОДВУ проводили збірки коштів серед прихильників для забезпечення фонду ОУН, проте не подавали напрямків використання цих коштів. Дещо іншою була справа зі збірками УЗХ – у своїх звітах вони подавали: «Вислано на допомогу українцям, жертвам війни: пакунків поживи – , мішків вбрання – ».

Після Третього з'їзду ОДВУ (1933 р.) було прийнято рішення звернути більшу увагу на молодь: створено внутрішню молодіжну організацію – Молоді українські націоналісти (МУН), проте ідея виявилася не надто результативною, адже більшість молодих людей, які входили до українських патріотичних гуртків і груп, які влилися в новостворену організацію, були народжені вже в США і їхнє залучення до революційної боротьби в Україні виглядало досить некоректно.

Але саме молодь з МУН стала рушієм інформаційної діяльності під прапором ОДВУ. Так, 1935 р. в Чикаго почали видавати «англомовну газетку для молоді «Trident News» («Новини Тризуба»), яку рік пізніше (у вересні 1936 р.) переіменовано на місячний журнал «Trident» («Тризуб»). До редакторського складу цього видання входили, крім інших, Михайло Сенчук (редактор «Новин Тризуба»), Люба Ковальська, Павлина Риза та Іван Савчин; першим редактором «Тризуба» був Володимир Дідик, від якого цю функцію перебрала (в січні 1937 р.) Юлія Карпин, а співредакторами стали Ганна Лоханська, Сергій Омелянюк, Осип Пелех та Марійка Любас. «Тризуб» відтак опинився у фінансовій скруті, і його перебрала Центральна Управа ОДВУ до Нью-Йорку, де він

став видатною публікацією ОДВУ» [5, с. 37]. Перша редакція «The Trident» знаходилася за адресою в Чикаго – 625 N. Hamlin Ave., а після перенесення її до Нью-Йорку – 149-2nd Ave. Ціна одного числа у всі роки була незмінна – 15 центів.

«The Trident» мав досить чітку структуру, хоча й були незначні коливання, але в основному зберігалась такою: Editorial, Features, The World today, Ukrainian news, Cooking page, Miscellaneous, Humor, Sports. Журнал був насичений популярними політологічними, історичними, літературознавчими, етнографічними матеріалами, літературними перекладами тощо. Як і в усіх виданнях ОДВУ, багато місця надавалося інформації про пожертви й жертводавців. Авторами багатьох матеріалів були Ю. Бачур, М. Брицький, Ф. Донаг'ю, В. Душник, П. Йоллес, Р. Лапіка (Лапиця), Л. Лоутон, К. Маннінг, С. Омелянюк, Я. Оршан, Е. Серединський, М. Сціборський, М. Чубатий, І. Шклянка, С. Шумейко та ін.

З початком Другої світової війни політологічні публікації «The Trident» мали відверто антигітлерівське звучання: «...але що буде наступного року, коли гігантська програма озброєння Америки вилитиме зброю, боеприпаси, літаки, танки та кораблі в кількостях, про які Гітлер ніколи не мріяв? Уявіть собі, якщо хочете, неможливе завдання нацистських армій одночасно відбивати вторгнення в Норвегію, Францію, Італію, Грецію та навіть Румунію, а також відбивати величезні бомбардування ключових промислових міст Рейху. Чим довша війна, тим очевидніше буде для квіслінгів у кожній окупованій країні, що дні Гітлера полічені, і тим більше сміливості набереться кожна пригноблена нація для повстання» [1, с. 4], висувалися припущення про перспективи майбутньої незалежності України: «...чи буде Сталін воювати з Гітлером, чи ні (і ми вважаємо, що він не буде, бо є що втратити, включаючи свою посаду, і нічого не виграти), Україна виграє в довгостроковій перспективі. Якщо Гітлер перемає Сталіна та встановить диктатуру в Україні, ця диктатура впаде разом з Гітлером, і в ході загальної реконструкції Європи виникне демократична Україна з тієї простої причини, що ні Велика Британія, ні Сполучені Штати не захочуть залишати киплячий політичний котел у Східній Європі, готовий зруйнувати мир за першої ж нагоди» [1, с. 4].

Треба зазначити, що ОДВУ була особливо активною в 1930-х рр. і мала 78 відділів – разом з філіями МУН та жіночого УЗХ, а її загальна кількість членів (на 1938 р.) становила близько 10 000 осіб [3].

У кінці 30-х р. – на початку 40-х рр. діяльність ОДВУ починає занепадати, що було пов'язано з розслідуванням, проведеним Комітетом Палати представників з питань антиамериканської діяльності (Dies Committee) та ФБР з подачі лівих, прокомуністичних організацій, попри те, що ОДВУ завжди декларувала лояльність до американської держави й уряду. І хоча розслідування не знайшло підтвердження антиамериканської діяльності в роботі ОДВУ, це розслідування серйозно вплинуло на репутацію організації, а особливо після вступу США у війну – кількість відділів (в 1942 р.) скоротилася до 27 [2, с. 708]. Не в останню чергу негативно вплинув на діяльність організації і розкол в ОУН 1941 р., що знову призвело до розбрату й політичного протистояння в середовищі української еміграції в Америці.

IV. Висновки

Головним досягненням ОДВУ є започаткування з її створенням консолідаційного процесу українських національних організацій у США у міжвоєнний період і створення інформаційно-видавничої та фінансової бази для підтримки організованого спротиву на українських землях.

ОДВУ на першому етапі свого існування виконала свої завдання, які були поставлені на її першому з'їзді 1931 р., а саме: допомога самостійницьким силам (ОУН) в Україні, мобілізація українських поселенців у США для поширення інформації про поневолення українського народу окупантами – російськими, польськими, румунськими, чехословацькими та угорськими; організація збору фінансової допомоги діючим українським визвольним силам в Україні та в Європі; організація пропагандистських акцій у різних країнах світу (найбільше виявились у час будівництва Карпатської України в 1938–1939 рр.). Також одним із напрямків діяльності ОДВУ було протистояти лівим, прокомуністичним та проросійським силам в Америці.

Про значення й впливовість ОДВУ говорить і той факт, що вона продовжила свою діяльність у діаспорі й після Другої світової війни, і після здобуття Україною незалежності.

Список використаної літератури

1. Lapica R. War and peace: England as a friend – hitler is a real enemy. *The Trident*. 1941. Vol. 5. P. 1–5. URL: <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/22951/file.pdf> (date of request: 15.05.2025).
2. Organization for the rebirth of ukraine. *Encyclopedia of Ukraine* : vol. 3 L–Pf / ed. by D. Husar Struk. Toronto : CIUS, 1993. P. 707–708. URL: <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/29883/file.pdf> (date of request: 15.05.2025).
3. Гай-Нижник П. Державного відродження України організація (ОДВУ). *Енциклопедія Сучасної України* / редкол. : І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк та ін. Київ : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. URL: <https://esu.com.ua/article-26203> (дата звернення: 14.05.2025).
4. Поступ «О.Д.В.У.» в 1932 р. *Вісник ОДВУ*. 1932. Ч. 3. С. 2–3. URL: <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/30396/file.pdf> (дата звернення: 14.05.2025).

5. Скоцко Є. *На поклик рідної землі. Допомога української еміграції в ЗСА визвольній дії ОУН*. Нью-Йорк, 1986. 208 с. URL: <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/4149/file.pdf> (дата звернення: 14.05.2025).
6. Статут і правильник організації державного відродження України, Золотого Хреста ОДВУ й молоді ОДВУ. Нью-Йорк, 1940. 127 с. URL: <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/30407/file.pdf> (дата звернення: 14.05.2025).
7. Центральна Управа ОДВУ. *Вісник ОДВУ*. 1932. Ч. 2. С. 14–15. URL: <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/30394/file.pdf> (дата звернення: 15.05.2025).
8. Центральна Управа ОДВУ. *Вісник ОДВУ*. 1934. Ч. 23–24–25. С. 5. URL: <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/15934/file.pdf> (дата звернення: 14.05.2025).

References

1. Lapica, R. (1941). *War and peace: England as a friend – Hitler is a real enemy. The Trident*, 5, 1–5. Retrieved from <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/22951/file.pdf> [in English].
2. Husar Struk, D. (Ed.). (1993). *Organization for the Rebirth of Ukraine. Encyclopedia of Ukraine*. (Vol. 3 L–Pf). Toronto: CIUS. Retrieved from <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/29883/file.pdf> [in English].
3. Hai-Nyzhnyk, P. (2007). Derzhavnoho vidrozhennia Ukrainy orhanizatsiia (ODVU) [Organization of the State Rebirth of Ukraine (OSRU)]. In I. M. Dziuba, A. I. Zhukovskiy, M. H. Zhelezniak, et al. (Eds.), *Entsyklopediia Suchasnoi Ukrainy* [Encyclopedia of Modern Ukraine]. Kyiv: Instytut entsyklopedychnykh doslidzhen NAN Ukrainy. Retrieved from <https://esu.com.ua/article-26203> [in English].
4. Postup «O.D.V.U.» v 1932 r. [Progress of the OSRU in 1932]. (1932). *Vistnyk ODVU*, 3, 2–3. Retrieved from <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/30396/file.pdf> [in Ukrainian].
5. Skotsko, Ye. (1986). *Na poklyk ridnoi zemli. Dopomoha ukrainskoi emigratsii v ZSA vyzvolnii dii OUN* [At the call of the native land. Assistance of Ukrainian emigration in the USA to the liberation activities of the OUN]. New York. Retrieved from <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/4149/file.pdf> [in Ukrainian].
6. *Statut i pravylnyk orhanizatsii derzhavnoho vidrozhennia Ukrainy, Zolotoho Khresta ODVU y molodi ODVU* [Statute and regulations of the Organization of the State Rebirth of Ukraine, the Golden Cross of the OSRU, and the Youth of the OSRU]. (1940). New York. Retrieved from <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/30407/file.pdf> [in Ukrainian].
7. Tsentralna Uprava ODVU. (1932). *Vistnyk ODVU* [ODVU Bulletin], 2, 14–15. Retrieved from <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/30394/file.pdf> [in Ukrainian].
8. Tsentralna Uprava ODVU. (1934). *Vistnyk ODVU* [ODVU Bulletin], 23–25, 5. Retrieved from <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/15934/file.pdf> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 04.06.2025.

Received 04.06.2025.

Boguslavsky O. Information and Publishing Activities of the Organization of the State Revival of Ukraine (ODVU) in the USA before World War II

The purpose of the study is to clarify, systematize, and introduce into scientific circulation factual material regarding the information and publishing activities of the Ukrainian Society of Ukrainian Emigration in the USA before World War II, and its impact on social processes in the Ukrainian emigration community in North America.

The methodological basis of the article is the principle of historicism, comprehensiveness, objectivity, reliability. Comparative, descriptive, analytical, problem-chronological methods and analysis were used to solve the research tasks.

The results. The article presents the reasons for the establishment of the ODVU, its formation, development and functioning of information and publishing activities. The socio-political and ideological conditions and tasks of the information and publishing activities of the ODVU are clarified. The main directions of the information and publishing activities of the ODVU at all stages of its activity within the studied period are substantiated. The prerequisites for the formation of the ODVU are outlined.

The scientific novelty lies in the reproduction of the information and publishing activities of the ODVU in the interwar period in the USA, the structure and ideological and thematic component of the publications of the ODVU publications were analyzed. Sources that have not yet been the subject of scientific analysis were introduced into circulation, some dates were clarified.

Practical significance. The results of the study can be used in the process of studying the courses «History of Ukrainian Journalism» and «History of Publishing» in the specialty «Journalism».

Key words: consolidation, magazine, nationalism, Organization of the Rebirth of Ukraine (ODVU), Organization of Ukrainian nationalists, publishing, «The Trident», «Ukrainian Life», Ukrainian military organization, «Vistnyk ODVU».